

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martiny Kúchlerové, Ph.D. a Mgr. Heleny Konečné ve věci:

žalobkyně: J. W.

proti
žalovanému: Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Pardubicích
sídlem Čechovo nábřeží 1791, Pardubice

za účasti: Mgr. R. W.

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. února 2021, č. j. ZKI PA-O-34/01219/2020/15,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 18. 2. 2021 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2021, č. j. ZKI PA-O-34/01219/15 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), změnil rozhodnutí Katastrálního

úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrálního pracoviště Rychnov nad Kněžnou, ze dne 6. 10. 2020, č. j. OR-121/2020-607 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Výrok I. prvoinstančního rozhodnutí tak nově zněl takto: „Nesouhlasu J. W. ze dne 9. 8. 2020 s neprovedením opravy chyby v katastru nemovitostí se nevyhovuje.“ A výrok II. zněl po změně takto: „V katastru nemovitostí v katastrálním území X bude nadále evidován pozemek v podobě pozemkové parcely č. XB s výměrou 725 m² podle výsledků revize katastru“.

2. Výrokem I. prvoinstančního rozhodnutí bylo podle § 36 odst. 4 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), rozhodnuto o nevyhovění nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona. Výrokem II. prvoinstančního rozhodnutí bylo rozhodnuto o tom, že pozemková parcela katastru nemovitostí č. XB, která vznikla sloučením parcel č. XA a č. XB při revizi katastru, bude nadále evidována v katastru nemovitostí s výměrou 725 m².

II. Obsah žaloby

3. V úvodu žaloby žalobkyně popsala vlastnickou historii pozemkových parcel, o nichž správní orgány rozhodovaly, a to až do doby, kdy se jejich spoluvlastníky stali žalobkyně a její manžel. Následně se věnovala popisu průběhu správního řízení, jehož výsledkem je napadené rozhodnutí, stejně tak se zabývala událostmi, které tomuto řízení předcházely. Konkrétně uvedla, že v roce 2010 proběhla v katastrálním území X digitalizace katastrálního operátu. V roce 2018 pak proběhla revize katastru a žalobkyně a její manžel obdrželi dopis, jímž byli informováni o budoucím sloučení svých pozemků a vytvoření pozemku parc. č. XB. Sděleným důvodem sloučení byla skutečnost, že oba pozemky jsou užívány společně. Žalobkyně v žalobě sdělila, že jí, ani jejímu manželovi, nebyla zaslána revizní zpráva – protokol, a nebyli ani informováni o předpokládaném výsledku či umenšení pozemku.
4. Žalobkyně též sdělila, že s manželem nepodepsali žádnou listinu, přesto územní pracoviště Katastrálního úřadu v Rychnově nad Kněžnou provedlo převodní transakci a jim tak zmizel pozemek, který žalobkyně řádně nabyla dědictvím a darováním od svých rodičů. Není možné, aby katastrální úřad pozměnil záznamy vlastníků, těmto odebral jejich vlastnická práva a jejich pozemky zmenšil. Stejně tak není dle žalobkyně možné, aby katastrální úřad provedl transakci sloučení pozemků, k čemuž nebyla žádná příčina, žádné důvody, stejně tak aby došlo k umenšení pozemků žalobkyně a výměra pozemků jí byla zatajena, a to navíc v situaci, kdy o sloučení svých pozemků nežádala.
5. V rámci žaloby se žalobkyně dovolávala práva na řádné vedení záznamů o své nemovitosti podle skutečného stavu. Konstatuje též, že výměru pozemku nelze určovat pouhým odhadem, zvláště v případě, kdy je na ni navázána daňová povinnost. Žalobkyně poukázala na své právo projevit nesouhlas se sloučením pozemků, sloučení nebylo provedeno v dobré víře, ale jedná se o podvod, neboť ve věci nebylo provedeno důkazní šetření – přeměření.
6. V další části žaloby žalobkyně namítala nerovný přístup správních orgánů, což ilustrovala několika skutečnostmi týkajícími se jejich sousedů. Konkrétně poukázala na protažení venkovních schodů sousedů E. až k silnici a na nesloučení jejich dvou pozemků. Pozemky sousedů U. nebyly také sloučeny, přičemž odůvodnění takového

postupu správními orgány žalobkyni nepřesvědčilo. Žalobkyně opakovaně připomněla, že pozemky parc. č. XA a XB v katastrálním území X v letech 1979 a 1984 zakoupili její rodiče. Katastrální úřad tak podle žalobkyně nemůže tvrdit, že uvedený pozemek parc. č. XB vznikl až v roce 2018 a navíc má jiné rozměry. Další projev nerovného přístupu žalobkyně spatřuje v tom, že v obci X proběhlo přeměření celé obce, zato v obci X nikoli.

7. Následující část žaloby tvořil popis jednání žalobkyně, jež předcházelo vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobkyně v něm uvedla, že v březnu roku 2019 při získání výpisu z katastru nemovitostí zjistila, že má umenšený pozemek. Uvedla, že náprava věci byla katastrálním pracovištěm v Rychnově nad Kněžnou odmítnuta a tak se obrátila na revizní oddělení Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj. Tam jí dle jejích tvrzení bylo přislíbeno přeměření jejích pozemků, které dosud neproběhlo. Společně se svým manželem podala stížnost, na kterou bylo ředitelem Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj sděleno, že sloučením pozemků vzniká odchylka. Žalobkyně uvedla, že jak ředitel Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, tak Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Pardubicích vydali negativní rozhodnutí a korupci nešetřili.
8. Žalobkyně též popsala postup v řízení o opravě chyby, s manželem jako důkaz navrhovali přeměření svých pozemků, což bylo správními orgány odmítnuto. V rámci žaloby žalobkyně tvrdila vznik škody a újmy na své straně nesprávným úředním postupem správních orgánů, který pojmenovala jako úmyslně nedbalý, nazvala jej podvodem, jelikož správní orgány odmítají sjednat nápravu. Dle názoru žalobkyně bylo sdělení o výměře jejích pozemků opožděné, neboť se tuto informaci dozvěděla až z prvoinstančního a následně z napadeného rozhodnutí. Žalobkyně namítala, že se jí nedostalo náležité právní ochrany též proto, že se nikdo nezabýval nezákonností tvrzení správních orgánů. Nebyl totiž vyřešen rozpor mezi jejich tvrzeními. Nejprve bylo tvrzeno umenšení pozemků žalobkyně o 86 m² a následně o 515 m². Podle názoru žalobkyně nejsou zápisy o jejích pozemcích vedeny řádně, jelikož chybí zápisy rozhodnutí o nabytí z let 1978 a 1984. Nerovné podmínky žalobkyně spatřuje též v tom, že po provedené kontrole nebylo nařízeno sjednání nápravy a je kryto kupčení s pozemky. Žalobkyně též poukazuje na jí objevené nové skutečnosti, totiž že v pozemkových mapách jsou odlišné zákresy domů v sousedství žalobkyně a tímto způsobem vzniká chyba posunutím, přesto nejsou patrné nesrovnalosti ohledně pozemků žalobkyně.
9. S ohledem na uvedené vady a svůj nesouhlas s umenšením svých pozemků požadovala žalobkyně zrušení napadeného i prvoinstančního rozhodnutí. Dále požadovala, aby bylo správním orgánům nařízeno opravit chyby ve výpisu z katastru nemovitostí, přeměřit pozemky žalobkyně na náklady správních orgánů, pro pozemek XA zapsat výměru 724 m², pro pozemek XB zapsat výměru 516 m² a zrušit sloučení uvedených pozemků. Závěrem žalobkyně žádala prověřit změnu operátu týkající se souseda V. Výše uvedené závěry zopakovala ještě v podání ze dne 27. 3. 2021, jež bylo adresováno zdejšímu soudu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný ve vyjádření zrekapituloval dosavadní průběh soudního řízení a odkázal na obsah žalobou napadeného rozhodnutí. Navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu jako nedůvodné.

11. Dále žalovaný zopakoval stěžejní právní argumentaci obsaženou již v žalobou napadeném rozhodnutí. Konkrétně tedy, že podstatou návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu byl nesouhlas žalobkyně s tím, že na základě revize údajů katastru v katastrálním území X katastrální úřad sloučil pozemkové parcely č. XA a XB do pozemkové parcely č. XB. V důsledku této změny došlo též ke změně údaje o výměře výsledné parcely. Evidovaná výměra nově vzniklé parcely č. XB totiž neodpovídá součtu výměr parcel č. XA a č. XB před revizí. Procesem a způsobem provedení revize, včetně určení výměry parcel, se správní orgány podrobně zabývaly v odůvodnění svých rozhodnutí.
12. Žalovaný poukázal na ustanovení § 35 katastrálního zákona, podle kterého reviduje soulad údajů katastru se skutečným stavem v terénu. Stejně tak poukázal na § 43 odst. 4 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální vyhláška“), podle které jsou předmětem revize mimo jiné hranice pozemků. K tomu vyložil rozdíl mezi pojmy „pozemek“ a „parcela“. Na základě provedené revize v terénu správní orgán I. stupně zjistil, že mezi parcelami č. XA a č. XB neexistuje zákonná hranice. Nebyl tak dán zákonný důvod k evidenci těchto parcel jednotlivě, neboť společně tvoří jeden pozemek, jako část zemského povrchu oddělenou od sousedních částí hranicemi. Z toho důvodu rozhodl správní orgán I. stupně o sloučení pozemkových parcel č. XA a č. XB a předmětný pozemek je tak v katastru nadále evidován jako pozemková parcela č. XB. Sloučením parcel došlo pouze ke změně způsobu, jakým je předmětný pozemek evidován v katastru nemovitostí. Sloučením tak nedošlo a ani nemohlo dojít k jakémukoli zásahu do vlastnických či jiných věcných práv žalobkyně. Žalovaný tak odmítá tvrzení žalobkyně, že došlo k „umenšení pozemků a napsání pozemků sousedovi zdarma podvodným jednáním“. Žalovaný též konstatoval, že je oprávněn provést sloučení parcel i bez výslovného souhlasu vlastníka pozemku.
13. Dle žalovaného nebyl v žádném z podání žalobkyně uveden relevantní zákonný důvod, pro který by bylo nutné dotčenou část zemského povrchu evidovat v katastru i nadále v podobě dvou parcel. Faktická zjištění správního orgánu I. stupně nebyla žalobkyní nijak rozporována. Zjevným motivem nesouhlasu žalobkyně se stavem údajů po revizi je podle žalovaného „úbytek“ výměry parcely předmětného pozemku, který v posuzovaném případě činí 86 m².
14. K určení výměry nově vzniklé parcely žalovaný poukázal na bod 14.9 přílohy katastrální vyhlášky, podle něhož musel správní orgán I. stupně porovnat výměru nově vzniklé parcely určenou jako součet evidovaných výměr parcel č. XA a č. XB před revizí s nově určenou hodnotou z platné katastrální mapy (digitalizované). Z důvodu zjištění překročení mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem musel správní orgán I. stupně zavést novou výměru z platné katastrální mapy, která má v posuzovaném případě menší hodnotu. Pro úplnost žalovaný uvedl, že již při obnově katastrálního operátu přepracováním vykazovaly pozemkové parcely č. XA a č. XB podle grafického počítačového souboru nižší výměry, než bylo evidováno v souboru popisných informací. Vzhledem k tomu, že rozdíly ve výměrách u obou parcel jednotlivě nepřekročily stanovené mezní odchylky, byly v souboru popisných informací tehdy zachovány jejich původní výměry stanovené v roce 1978 grafickou metodou.
15. Žalovaný opětovně uvedl, že parcela je pouze zobrazením pozemku v katastrální mapě a velikost její výměry představuje údaj odvozený z tohoto zobrazení. Z toho vyplývá, že se skutečná výměra pozemku od výměry parcely evidované v katastru nemovitostí obecně

liší. Dále žalovaný poukázal na § 51 katastrálního zákona, podle nějž nepatří výměra parcely mezi závazné údaje katastru pro právní jednání týkající se nemovitosti, ale jedná se pouze o údaj evidenční. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že veřejnost tomuto údaji přikládá značný význam, a pravidelně se od tohoto údaje odvíjí kupní cena při prodeji nemovitostí.

16. K námitce žalobkyně poukazující na provedené obnovy katastrálního operátu v katastrálních územích X a X novým mapováním podle § 40 až § 42 katastrálního zákona žalovaný konstatoval, že provedení obnovy stejným způsobem je do budoucna plánováno i v katastrálním území X. K požadavku žalobkyně provést zaměření pozemku v rámci řízení o opravě chyby v katastrálním operátu žalovaný uvedl, že v tomto řízení správní orgány postupovaly podle § 36 katastrálního zákona. Posuzovaly tedy pouze soulad namítaných údajů katastru s listinami, které jsou založeny v katastrálním operátu, nikoliv jejich soulad se skutečným stavem v terénu. Nebyla tak posuzována skutečná výměra předmětného pozemku v terénu, nýbrž pouze v katastru evidovaný údaj o výměře pozemkové parcely č. XB, který se odvíjí od jejího zobrazení v platné katastrální mapě.
17. K namítaným nesprávným úředním postupům správních orgánů, procesním vadám, nesprávně vedeným zápisům a situaci sousedních vlastníků se správní orgány podrobně vyjádřily ve svých rozhodnutích. Žalovaný připomněl, že v návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu, resp. následně podaném nesouhlasu ve smyslu § 36 odst. 4 katastrálního zákona, žalobkyně označila za chybné pouze údaje o pozemkové parcele č. XB, a to ve vazbě na výsledek revize. Jiné údaje za chybné neoznačila. Žalobní námitky týkající se situace sousedních vlastníků proto přesahují žalobkyní určený předmět řízení o opravě chyby v katastrálním operátu.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

18. Osoba zúčastněná na řízení se k věci písemně nikterak nevyjádřila.

V. Jednání soudu

19. U jednání před soudem žalobkyně uvedla, že je nespokojena s prací katastrálního úřadu. Přes její stížnosti chybí ve výpise z jejího listu vlastnictví údaje o nabytí majetku, zatímco sousedé tam tyto údaje mají. Dle jejího názoru nemohly správní orgány bez jejího podpisu a podpisu jejího manžela ve věci rozhodnout. Vyjádřila důrazný nesouhlas se sloučením předmětných pozemkových parcel a z důvodu vymezených v žalobě považuje tento postup za nezákonný. Poukázala také na to, že se před podáním žaloby snažila věc řešit formou stížnosti na katastrální úřadu, ti sice přislíbili, že dojde k přeměření pozemků, nakonec však na její stížnosti nebylo reagováno.
20. Žalobkyně ve shodě s obsahem žaloby zopakovala historický vznik předmětných parcel a dále připomněla, že v roce 2010 proběhla v daném katastrálním území digitalizace a tehdy měly oba předmětné pozemky výměru 1240 m². Žalobkyně vyjádřila důrazný nesouhlas s umenšením svých pozemků. Cítí se býti poškozena na svém vlastnickém právu. Na podporu svých tvrzení doložila do soudního spisu přípis Městského národního výboru v Týništi nad Orlicí ze dne 18. 3. 1980 adresovaným jejím rodičům.
21. Pověřený pracovník žalovaného odkázal na odůvodnění jak prvoinstančního tak žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i na obsah písemného vyjádření k žalobě na č. l. 54-55.

Zdůraznil, že předmětem revize nebyl a nemohl být zápis věcných práv, včetně věcných břemen (§ 35 katastrálního zákona). Pokud žalobkyně ve svém přednesu zmínila výměru 1240 metrů², tak se jedná o součet původních výměr pozemků par. č. XA, XB a také stavební parcely č. 232.

22. Soud dále provedl důkaz listinami, a to konkrétně: Výpisy z katastru nemovitostí na č. l. 21 – 26 soudního spisu (konkrétně: snímky pozemkové mapy na č. l. 27 – 30 soudního spisu, výpis z evidence nemovitostí na č. l. 31 soudního spisu, kopie katastrální mapy na č. l. 32 – 33 soudního spisu, záznam podrobného měření změn – polní náčrt na č. l. 34 soudního spisu, rozhodnutí o přidělení pozemku do osobního užívání ze dne 15. 12. 1978 na č. l. 35 soudního spisu, dohoda o zřízení práva osobního užívání pozemku ze dne 12. 2. 1979 na č. l. 36 soudního spisu, rozhodnutí o přidělení pozemku do osobního užívání ze dne 19. 5. 1982 na č. l. 37 soudního spisu, rozhodnutí Státního notářství v Rychnově nad Kněžnou ze dne 31. 5. 1984 na č. l. 38 soudního spisu, doklady o koupi pozemku na č. l. 39 soudního spisu, srovnávací sestavení parcel na č. l. 40 soudního spisu, rozhodnutí Městského národního výboru v Týništi nad Orlicí o umístění stavby ze dne 24. 11. 1978 na č. l. 41 soudního spisu, přípis Městského národního výboru v Týništi nad Orlicí ze dne 18. 3. 1980.
23. Pověřený pracovník žalovaného založil krátkou cestou do soudního spisu snímek z katastrální mapy před sloučením předmětných parcel a snímek z katastrální mapy po sloučení předmětných parcel. Vizualním porovnáním obou listin lze dle něho seznat, že k žádným jiným změnám než ke sloučení předmětných parcel nedošlo. Uvedené bylo rovněž provedeno k důkazu.
24. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že dle jejího názoru nebyl dán zákonný důvod pro sloučení předmětných parcel. Dle jejího názoru k tomu nemohl katastrální úřad přistoupit z moci úřední bez souhlasu vlastníků pozemků. Proto je jejich cílem vrátit situaci do původního stavu, tedy aby v katastru nemovitostí byly nadále vedeny oddělené pozemkové parcely č. XA a č. XB s jejich původními výměrami.
25. Žalobkyně závěrem navrhla, aby soud zrušil jak rozhodnutí žalovaného, tak jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Tím zcela konkrétně specifikovala žalobní petit, ne zcela přesně uvedený v původním znění žaloby (k tomu č. l. 3 soudního spisu).

VI. Skutkové a právní závěry krajského soudu

26. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

Skutkový stav věci

27. Dne 24. 6. 2020 obdržel správní orgán I. stupně podání žalobkyně označené jako „Návrh na opravu chyby“. V úvodu tohoto podání žalobkyně uvedla, že jím podává návrh na opravu chyby podle § 36 katastrálního zákona. Součástí správního spisu je rovněž neměřický záznam týkající se změny dotčených parcel žalobkyně, výkaz dosavadního a nového stavu údajů katastru nemovitostí, výpočet výměr parcel, části katastrálních map a

další přílohy. Dne 23. 7. 2020 správní orgán I. stupně vydal oznámení o neprovedení opravy chyby v údajích katastru nemovitostí na základě návrhu žalobkyně. Proti tomuto oznámení podala žalobkyně nesouhlas a jeho doručení správnímu orgánu I. stupně tak bylo zahájeno správní řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona.

28. Výsledkem uvedeného řízení bylo vydání prvoinstančního rozhodnutí. Jeho prvním výrokem nebylo vyhověno nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy, neboť se podle správního orgánu I. stupně nejednalo o chybu v katastrálním operátu. Druhým výrokem pak bylo rozhodnuto, že pozemková parcela katastru nemovitostí číslo XB, která vznikla sloučením parcel XA a XB při revizi katastru, bude nadále evidována v katastru nemovitostí s výměrou 725 m².
29. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně dne 23. 10. 2020 odvolání, k němuž podala své vyjádření i osoba zúčastněná na tomto soudním řízení. O podaném odvolání žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
30. Pokud jde o dokazování provedené při jednání soudu, krajský soud provedl dokazování listinnými důkazy, z nichž v zásadě nezjistil žádná pro nyní projednávanou věc relevantní skutková zjištění v tom smyslu, že by měnila či podstatně doplňovala skutková zjištění a skutkový stav, ze kterého vycházely správní orgány obou stupňů.
31. Za důležité považuje krajský soud zmínit, že ze všech listinných důkazů, zejména z rozhodnutí o přidělení pozemku do osobního užívání ze dne 15. 12. 1978, dohody o zřízení práva osobního užívání pozemku ze dne 12. 2. 1979, rozhodnutí o přidělení pozemku do osobního užívání ze dne 19. 5. 1982, rozhodnutí Státního notářství v Rychnově nad Kněžnou ze dne 31. 5. 1984, dokladů o koupi pozemku či srovnávacího sestavení parcel, plyne, že před provedením sloučení pozemkových parcel č. XA a č. XB byly rozměry pozemků ve spoluvlastnictví žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení v celkové výměře 1240 m², jak tvrdila žalobkyně. Tato výměra však byla dána součtem výměr pozemkové parcely č. XA o výměře 295 m², pozemkové parcely č. XB o výměře 516 m² a stavební pozemkové parcely st. p. s. 232 o výměře 429 m².
32. Ke sloučení došlo pouze mezi pozemkovými parcelami č. XA o původní výměře 295 m² a č. XB o původní výměře 516 m². Původní výměra slučovaných parcel tak nečinila žalobkyni uváděných 1240 m², nýbrž 811 m². Nově evidovaná výměra nově vzniklé pozemkové parcely č. XB je 725 m² - to vše s odůvodněním správních orgánů, jak je specifikováno v jejich rozhodnutích a jak je místy rozvedeno níže v odůvodnění rozhodnutí krajského soudu.

Právní závěry

33. Krajský soud konstatuje, že ačkoli bylo podání, na jehož podkladě probíhá toto soudní řízení, označeno jako trestní oznámení, bylo toto rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2021, č. j. Na 34/2021-8, posouzeno podle svého obsahu a postoupeno k vyřízení zdejšímu soudu. Ten posoudil, zda uvedené podání splňuje zákonné podmínky pro projednání a dospěl k závěru, že ano.
34. Předně krajský soud připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce

konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. června 2005, 5 č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo např. rozsudek téhož soudu ze dne 18. července 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42 (veškerá judikatura Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozhodnutí je dostupná na www.nssoud.cz).

35. Jestliže tedy žalobkyně v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázala na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Toto stanovisko zaujal i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dne 24. srpna 2010, v č. j. 4 As 3/2008-78, který zastal názor že: *„Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby... . míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
36. K používání pojmů „pozemek“ a „parcela“ krajský soud ve shodě se správními orgány připomíná že § 2 písm. a) katastrálního zákona vymezuje pozemek jako část zemského povrchu oddělenou od sousedních částí hranicí územní jednotky nebo hranicí katastrálního území, hranicí vlastnickou, hranicí stanovenou regulačním plánem, územním rozhodnutím, společným povolením, kterým se stavba umísťuje a povoluje, veřejnoprávní smlouvou nahrazující územní rozhodnutí, územním souhlasem nebo hranicí danou schválením navrhovaného záměru stavebním úřadem, hranicí jiného práva podle § 19, hranicí rozsahu zástavního práva, hranicí rozsahu práva stavby, hranicí druhů pozemků, popřípadě rozhraním způsobu využití pozemků, a § 2 písm. b) katastrálního zákona potom vymezuje parcelu jako pozemek, který je geometricky a polohově určen, zobrazen v katastrální mapě a označen parcelním číslem.
37. Krajský soud předesílá, že není povolán k určení vlastnictví či k rozhodnutí jakéhokoli sporu týkajícího se vlastnictví pozemku, jehož se projednávána žaloba dotýká. Pro soudní přezkum ve správním soudnictví je podstatné, zda správní orgán vydal rozhodnutí souladné s listinami, které si pro ně opatřil, tj. zda závěr vyvozený z těchto listin je v souladu s výrokem rozhodnutí a zda byly dodrženy procesní postupy dané zákonem.
38. K povaze řízení o opravě chyby v katastrálním operátu krajský soud konstatuje, že účelem institutu opravy chyby v katastrálním operátu je odstraňování rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoliv rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem. Opravou chyby v katastrálním operátu mohou být řešeny situace, kdy údaje zapsané v katastru neodpovídají obsahu ve sbírce listin založených podkladů, na jejichž základě se konkrétní údaje staly obsahem katastru. Rozhodnutí o opravě chyby nemůže zasáhnout konečným způsobem do sféry hmotných práv a povinností účastníků řízení, nezpůsobuje vznik, změnu nebo zánik právních vztahů (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2017, č. j. 9 As 58/2016-42). Proces opravy chyby v katastrálním operátu navíc nemůže sloužit jako prostředek k řešení sporů

ohledně existence právních vztahů k nemovitostem (k tomu viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2016, č. j. 9 As 242/2015-55).

39. Krajský soud poznamenává, že celý postup katastrálního úřadu, proti němuž žalobkyně brojila v řízení o odstranění chyby katastrálního operátu, má povahu revize údajů katastru, jak ji má na mysli § 35 odst. 1 katastrálního zákona, přičemž předmětem revize katastru jsou podle § 43 odst. 4 katastrální vyhlášky povinné hranice pozemků, druh pozemku, způsob využití pozemku, obvody budov a vodních děl, typ a způsob využití stavby. Způsob opravy chyby v katastrálním operátu stanoví § 36 katastrálního zákona. Podle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.
40. Sama žalobkyně vymezila předmět řízení, neboť ve svých oznámeních a nesouhlasích adresovaných katastrálnímu úřadu brojila proti sloučení pozemkových parcel původních č. XA a č. XB do nově vzniklé pozemkové parcely č. XB a proti na to navazujícímu údaji o výměře takto nově vzniklé pozemkové parcely (nikoli pozemku). Všechna další dílčí tvrzení vznášena žalobkyní, zejména pak u jednání soudu – rozměry a uspořádání pozemků sousedů, zápisy vlastnických práv u pozemků ve spoluvlastnictví žalobkyně, zejména tituly, ze kterých tyto údaje mají dle tvrzení žalobkyně vycházet (rozhodnutí o přidělení pozemku do osobního užívání ze dne 15. 12. 1978 na č. l. 35 soudního spisu, dohoda o zřízení práva osobního užívání pozemku ze dne 12. 2. 1979 na č. l. 36 soudního spisu, rozhodnutí o přidělení pozemku do osobního užívání ze dne 19. 5. 1982 na č. l. 37 soudního spisu, rozhodnutí Státního notářství v Rychnově nad Kněžnou ze dne 31. 5. 1984 na č. l. 38 soudního spisu) – nesouvisela s žalobkyní vymezeným předmětem řízení o opravě chyby v katastrálním operátu.
41. Na základě § 44 katastrální vyhlášky mohou být v řízení o opravě chyby opravovány jen tam vyjmenované údaje. Jedná se o geometrické a polohové určení (z něho vyplývá i výměra parcely), číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely. Vady v jiných, než zde vyjmenovaných údajích katastru, pak katastrální vyhláška nazývá pouhými nepřesnostmi (§ 45 katastrální vyhlášky). Oprava takovýchto nepřesností není prováděna prostřednictvím procesu opravy chyby v katastrálním operátu. Jedná se např. o údaj o bodu podrobného bodového pole, místní název nebo pomístní jméno, kód kvality podrobného bodu.
42. Podle usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 29. 1. 2004, sp. zn. II. ÚS 45/03, nemůže rozhodnutím o opravě chyb dojít k zásahu do vlastnického práva, neboť oprava nevede ke vzniku, změně nebo zániku práva, které je vyznačováno v katastru. Stav katastru „je obrazem práv a závazků, vážících se ke konkrétní nemovitosti, vyplývajících z listin, které splňují zákonem předepsané náležitosti pro provedení zápisu.“ Z tohoto závěru lze dospět k tomu, že též údaje vztahující se k vymezení hranic pozemků evidovaného v katastru musí být odrazem jen těch údajů, které byly obsaženy v podkladech pro jejich evidenci v katastru nemovitostí.

43. S ohledem na uvedené proto krajský soud konstatuje, že důsledkem žádného z rozhodnutí správních orgánů vydaných v posuzovaném správním řízení nebyla změna skutečné výměry pozemku, nýbrž se jednalo o změnu evidované výměry pozemkové parcely. V terénu tak v souvislosti s vydanými rozhodnutími nedošlo k žádné změně.
44. Vzhledem k obsahu žaloby považuje krajský soud za spornou, či rozporovanou, otázku toliko to, zda správní orgán I. stupně nad rámec mu svěřené pravomoci zasáhl do vlastnických práv žalobkyně, popř. obou manželů W., neboť uspořádal parcely číslo XA a XB v katastrálním území X bez jejich souhlasu tak, že došlo k jejich sloučení a byla změněna jejich evidovaná výměra. Tedy zda bylo toto sloučení parcel a změna evidované výměry nově vzniklé parcely v rozporu se zákonem, a zda tím bylo zasaženo do vlastnických práv uvedených subjektů.
45. S ohledem na skutečnost, že ke změně evidované výměry parcel (resp. jedné parcely) došlo v důsledku překročení mezní odchylky kvůli sloučení parcel číslo XA a XB, vyjádří se krajský soud nejprve k samotnému procesu jejich sloučení. Krajský soud tak konstatuje, že je třeba se ztotožnit se žalovaným v tom, že v posuzovaném případě bylo před revizí v jednom katastrálním území více parcel stejného vlastníka (resp. stejných spoluvlastníků), shodného druhu pozemku a způsobu využití, u nichž nebyly evidovány různé údaje či upozornění o právech, proto nebyl dán zákonný důvod evidovat tyto parcely jednotlivě, neboť společně tvoří jeden pozemek jako část zemského povrchu oddělenou od sousedních částí hranicemi vyjmenovanými v § 2 písm. a) katastrálního zákona. Skutečnosti svědčící o opaku žalobkyně, ani osoba zúčastněná na řízení, v průběhu správního řízení neuvedla a neučinila tak ani v řízení před soudem.
46. Katastrální zákon sice o slučování parcel nehovoří, a to ani obecně, upravuje ho teprve až katastrální vyhláška, nicméně ze souvislostí citovaných ustanovení katastrálního zákona, a zejména pak jeho § 2 písm. a) a b), je nutno dovodit, že katastrální vyhláška představuje právně plně souladné provedení katastrálního zákona. Správní orgán I. stupně tak v posuzované věci zcela v souladu s katastrálním zákonem a v souladu s jím kladenými požadavky na hranice pozemků tyto „sloučil“, resp. nově uspořádal do parcel odpovídajících druhům pozemků (§ 4 odst. 1 katastrálního zákona) téhož vlastníka (resp. spoluvlastníků). Katastrální zákon, ani katastrální vyhláška, přitom katastrálnímu úřadu neukládají, že tak může postupovat jen při výslovném souhlasu vlastníka dotčených pozemků, a proto je krajský soud toho názoru, že katastrální úřad v předmětné věci mohl dotčené parcely nejen sloučit, ale že tak mohl také učinit i bez souhlasu vlastníka, resp. spoluvlastníků. K tomu krajský soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 380/2017-33. Sloučení uvedených parcel tak podle názoru krajského soudu nebylo provedeno v rozporu se zákonem.
47. Je zcela logické, že po výše popsaném sloučení původních parcel muselo dojít k určení výměry parcely nově vzniklé. Způsob výpočtu výměry nově vzniklé parcely je upraven v § 82 katastrální vyhlášky, a v podrobnostech především v bodu 14. přílohy katastrální vyhlášky. K provedení výpočtu výměry nově vzniklé parcely č. XB v katastrálním území X krajský soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění prvoinstančního a napadeného rozhodnutí, kde o něm správní orgány podávají podrobný výklad. Žalobkyně provedení výpočtu nenapadala nijak konkrétně, pouze obecně brojila proti „umenšení“ pozemku. Naproti tomu správní orgány podaly opakovaně ucelený, logický a podrobný výklad o způsobu provedení výpočtu výměry nově vzniklé parcely, stejně tak uvedly, že k takovému postupu byly oprávněné. Z uvedeného vyplývá, že žalobkyně provedený

výpočet výměry nijak konkrétně nezpochybnila a ani z obsahu správního spisu se nepodávají žádné skutečnosti, jež by svědčily o opaku. Námitku týkající se změny evidované výměry parcely č. XB tak krajský soud považuje za nedůvodnou.

48. K požadavku žalobkyně na přeměření jejího pozemku krajský soud uzavírá, že při obnově katastrálního operátu v katastrálním území X, provedené v roce 2010, se pouze převáděla katastrální mapa z grafické formy do formy grafického počítačového souboru a na rozdíl od obnovy katastrálního operátu novým mapováním se při obnově přepracováním nevychází z nového šetření hranic jednotlivých parcel v terénu za účasti vlastníků (jedná se o obnovu katastrálního operátu prováděnou podle § 15 zákona č. 344/1992 Sb. platného do 31. 12. 2013). Proto při takto prováděné obnově katastrálního operátu nebyl povinen katastrální úřad „vyšetřovat“ průběh hranic jednotlivých parcel v terénu za účasti vlastníků, tedy i žalobkyně, když podkladem pro tento typ obnovy byla pouze dosavadní katastrální mapa a archivovaná měření z její údržby, záznamy podrobného měření změn. V daném případě i při přepracování byly z dosavadního katastrálního operátu zjištěny souřadnice všech lomových bodů hranic a s jejich pomocí byla katastrální mapa převedena do digitální podoby, tedy dosavadní mapa byla převedena z pevné podložky (plastové folie) do počítačového souboru.
49. Podstatné je, že při této obnově platná právní úprava nestanoví, že by se mělo provádět nové měření takto vyšetřených hranic. Žalobkyně však v podstatě napadá provedení této obnovy s poukazem na předchozí evidovanou výměru parcel před sloučením. Správní orgány se ve svých rozhodnutích dostatečně zabývaly zmíněným návrhem, přičemž nezjistily existenci zřejmé chyby, kterou by bylo třeba opravit, tedy jinak určit výměru zmíněných parcel (resp. parcely č. XB po sloučení) než je vedena v katastru nemovitostí. Zejména pak krajský soud odkazuje na popis získání lomových bodů katastrální mapy, provedený žalovaným na straně 8 a 9 napadeného rozhodnutí. Žalovaný po přezkoumání prvoinstančního rozhodnutí nezjistil, že by došlo ke zřejmému omylu ze strany pracovníků katastrálního úřadu při prováděné obnově katastrálního operátu, zjištěnou výměru ani postup jejího zjištění žalobkyně nezpochybnila konkrétními námitkami, ani krajský soud nemá za to, že by v posuzovaném případě došlo k nějakému pochybení. Ani tato námitka tak není důvodná.
50. K námitce, kterou se žalobkyně dovolává řádného vedení záznamů o své nemovitosti a určování výměry pozemku nikoli odhadem, krajský soud opětovně odkazuje na výklad provedený správními orgány. Ten podle krajského soudu dostatečně osvětluje změny katastrálního operátu a svědčí též způsobu určení výměry parcely žalobkyně, který rozhodně nelze považovat za pouhý odhad. Uvedenou obecnou námitku tak krajský soud taktéž nepovažuje za důvodnou.
51. Krajský soud se dále zabýval námitkou nerovného přístupu správních orgánů. Žalobkyně namítala, že v posuzovaném správním řízení s ní bylo jednáno rozdílně, než s jejími sousedy v obdobném řízení. Konkrétně žalobkyně namítala, že jejím sousedům nebyly parcely, pod nimiž byly evidovány jejich pozemky, sloučeny. Touto námitkou se zabývaly už správní orgány v rámci jimi vedeného řízení a uvedly, že předmětem řízení o opravě chyby v katastrálním operátu zahájeného žalobkyní nebylo posouzení postupů týkajících se řady okolních pozemků, nýbrž pouze pozemků žalobkyně, to platí i pro další námitky týkající se pozemků jiných vlastníků než žalobkyně. Nadto správní orgán I. stupně poukázal na skutečnost, že hranice mezi parcelami, na jejichž nesloučení žalobkyně poukazovala, tvoří též hranici mezi zastavěným a zastavitelným územím.

Jejich sloučení tak není možné, neboť hranice mezi nimi tvoří i hranici definovanou v § 2 písm. a) katastrálního zákona.

52. Krajský soud se s uvedenými tvrzeními správních orgánů plně ztotožňuje a připomíná, že žalobkyně v průběhu správního řízení ani v žalobě neuvedla relevantní překážku sloučení svých parcel a užívání pozemku jako jednoho celku nijak nerozporovala. Stejně tak ani z obsahu správního spisu žádná překážka sloučení původních parcel č. XA a č. XB nevyplývá. Žalobkyně se tak mylí, když se domnívá, že status pozemkových parcel jejích sousedů je tak obdobný jako v jejím případě. S ohledem na uvedené rozdílné určení parcel sousedů byl zcela na místě i rozdílný postup správních orgánů v těchto případech. O žalobkynin namítaný nerovný přístup by se mohlo jednat pouze v situaci, kdy by správní orgány postupovaly rozdílně ve skutkově obdobných případech. Takový stav v projednávaném případě nenastal a tak ani tuto žalobní námitku krajský soud neshledal důvodnou.
53. Krajský soud nepřisvědčil ani námitce, že by správní orgány sdělily informaci o změně výměry opožděně. Součástí správního spisu je právě ono oznámení o sloučení parcel, v němž byla žalobkyně informována nejen o proběhlém sloučení, ale byla též upozorněna, že případné rozdíly ve výměrách vznikly z důvodu překročení mezní odchylky výměr sloučených parcel podle bodu 14.9 přílohy katastrální vyhlášky. Přijetí tohoto oznámení potvrdila osoba zúčastněná na řízení ve svém podání ze dne 6. 11. 2020, označeném jako „vyjádření k obsahu podaného odvolání“. V úvodní části žaloby navíc sama žalobkyně uvedla, že „V roce 2018 proběhla revize katastru a byl nám zaslán dopis, že naše pozemky mají být sloučeny...“. Jiný dopis oznamující sloučení parcel, než ten, jehož součástí je i upozornění na možnou změnu výměr nové parcely, není součástí správního spisu. S ohledem na uvedené není pravdou, že by správní orgány poprvé upozornily na změnu výměry parcel v prvoinstančním nebo až v napadeném rozhodnutí. Ve shodě s žalovaným pak krajský soud dodává, že dle § 51 katastrálního zákona nepatří výměra parcely mezi závazné údaje katastru nemovitostí. Jedná se pouze o evidenční údaj, přičemž správní orgán není povinen vlastníka informovat o jeho změně. Ani námitka opožděného sdělení změny výměry parcely žalobkyně tak není důvodná.
54. S ohledem na skutečnost, že v projednávaném případě nebylo zjištěno, že by v průběhu správního řízení došlo k pochybení ze strany správních orgánů, nejsou důvodné ani dílčí námitky, jimiž žalobkyně označila výsledek správního řízení za „podvod“ a „krytí kupčení s pozemky“. Žádné konkrétní skutečnosti, které by alespoň nasvědčovaly žalobkynin popsanému jednání, se z obsahu správního spisu nepodávaly a žalobkyně je netvrdila ani v žalobě.

VII. Závěr a náklady řízení

55. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
56. Výrok II. o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval.
57. O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s., jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku. Nadto krajský soud dodává, že osoba zúčastněná na řízení náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 12. října 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu